

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1641/2015
18.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у спору тужиле Љ.Д. из Н., чији је пуномоћник Д.Р., адвокат из Б.П., против тужених З.З. из Б. и Р.Н. из Б.П., чији је пуномоћник Б.Р., адвокат из П., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 601/15 од 04.06.2015. године, у седници одржаној 18.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 601/15 од 04.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 717/14 од 05.02.2015. године одбијен је тужбени захтев, којим је тужилца тражила да се према туженим утврди право својине по основу изградње и одржаја на кп. бр. ..., описано у изреци ове пресуде и да се тужене обавезу као фактички држаоци и наследници своје мајке пок. Н.Ј. из Љ. да тужилци то право признају у оквиру њихових сувласничких дела од по $\frac{1}{3}$ и трпе да се ово право својине упише код Службе за катастар непокретности Б.П. и тужилци накнаде трошкове поступка. Тужилца је обавезана да туженим накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 601/15 од 04.06.2015. године првостепена пресуда је преиначена, тако што је у односу на тужене у целини усвојен тужбени захтев у овом спору и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене су изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду применом чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), који се примењује на основу чл. 506. став 2. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл. 374. став 1. у вези чл. 231. ЗПП, на коју ревиденти указују. Другостепени суд није повредио правило о терету доказивања.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о поклону Ов. бр. ... од 02.07.1970. године, који је оверен пред Општинским судом у Белој Паланци, тужила је од свога оца Н.М. из Ч., као поклонодавца, поред осталих парцела, добила на поклон и кп. бр. ... КО Ч. са кућиштем и двориштем површине 550м². Ова парцела и стара кућа на њој експроприсане су ради изградње пута Б.П.– П.. Тужила је 16.03.1972. године са Предузећем за путеве Ниш закључила поравнање, којим се ово предузеће обавезало да тужили на име накнаде за експроприсану непокретност изгради стамбену зграду истих димензија као стара кућа на парцели ... КО Ч. површине 204м², која је према поравнању такође била власништво оца тужиле и да му исплати купопродајну цену за ту исту парцелу. Поред те парцеле, Предузеће за путеве се обавезало да тужили уступи и део кп. бр. ... КО Ч. површине 18м², која парцела је била својина тог Предузећа. Истог дана закључен је уговор о купопродаји кп. бр. ... КО Ч. између оца тужиле, као продавца, и Предузећа за путеве Ниш, као купца, а уговор је оверен пред Општинским судом у Белој Паланци 10.05.1972. године под Ов. бр. Уговором о купопродаји од 21.03.1972. године, који је закључен између овог предузећа, као продавца, и тужиле, као купца, извршен је пренос власништва кп. бр. ... КО Ч. површине 204м² на тужилу. Уговор је оверен пред Општинским судом у Бачкој Паланци 10.05.1972. године под Ов. бр. На основу уверења СКН Бела Паланка од 09.09.2014. године утврђено је да кп. бр. ... КО Ч. никада није била власништво оца тужиле, већ се водила на трећа лица. Површина ове парцеле износи 224м², а не 204м², колика је површина парцеле из поравнања од 16.03.1972. године. На основу тог уверења утврђено је и да парцеле ... и ... имају укупну површину од 204м² колико и износи површина парцеле која је дата тужили у размени са Предузећем за путеве Ниш. После рушења старе куће направљена је нова на овим парцелама, а водила се на име оца тужиле, према изјави тужене 3.3..

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је закључио да је тужила по основу изградње и одржаја власник непокретности на кп. бр. ... и ... КО Ч. (земљиште под делом зграде, уз зграду – објекат у означеним површинама, што укупно чини површину од 2,04 ара) и када је обавезао тужене да то право тужили признају и трпе упис права својине код надлежне Службе за катастар непокретности.

У конкретном случају, тужила је по основу уговора о поклону од 02.07.1970. године, који је закључила са својим оцем Николом Младеновићем из Чифлика, као поклонодавцем, поред осталих непокретности, постала власник кп. ... КО Ч. са кућиштем и двориштем површине 550м². И ова парцела и стара кућа на тој парцели су експроприсане ради изградње пута Б.П. – П.. Са Предузећем за путеве Ниш тужила је 16.03.1972. године закључила поравнање, којим се то Предузеће обавезало да тужили на име накнаде за експроприсану непокретност изгради стамбену зграду истих димензија као стара кућа на парцели ... КО Ч. површине 204м² (ова парцела је грешком означена под бројем ..., уместо ...). То је утврђено на основу података из СКН Бела Паланка и неспорних изјава самих странака, при чему сада та парцела носи ознаке ... и ... Та парцела такође је била

власништво оца тужиље, коме је по поравнању исплаћена купопродајна цена за ову парцелу површине 204м². Поравнање је извршено закључивањем уговора о купопродаји између оца тужиље, као продавца и Предузећа за путеве Ниш, као купца, а потом уговором о купопродаји између тог Предузећа као продавца, и тужиље, као купца, којој је та парцела продата. На основу поравнања од 16.03.1972. године Предузеће за путеве Ниш изградило је тужиљи стамбену зграду истих димензија као експроприсана кућа на кп. бр. ... КО Ч.. Дакле, за стицање права својине на објекту и парцелама тужиља је имала пуноважан правни основ, јер је те непокретности добила у замену за експроприсане непокретности на кп. бр. ... КО Ч., које су јој биле поклоњене. У тој ситуацији, није од утицаја чињеница да је у време изградње нове куће био жив отац тужиље. Тужиља је стекла право својине по основу грађења на кући применом чланова 21. и 22. Закона о основама својинскоправних односа. То право тужиља је стекла на згради и земљишту (кп. бр. ... и ... КО Ч.) и по основу одржаја применом чл. 28. став 4. истог закона, као савестан држалац ових непокретности од 1972. године.

У ревизији тужених, у претежном делу, оспорава се оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање, што према чл. 407. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.